

Isten
gyógymódja az
őrült világra

Isten gyógymódja az örült világra

Ma már nem kell hosszasan ecsetelnünk, hogy a világ megörült. Az önző világ örülete lényegében az élet minden területén megnyilvánul, mind nemzeti, mind nemzetközi szinten. Emiatt a világ tele van szenvedéssel. A Föld nagy részén emberek milliói éheznek halálra, és az emberiség szívét kontinensről kontinensre a még rosszabb dolgoktól való félelem tölti el. Úgy tűnik, nincs menekvés a jelenlegi helyzet romboló hatása elől, annak ellenére, hogy legtehetségesebb államfőfijaink és uralkodóink minden tőlük telhetőt megtesznek a helyzet megváltoztatásáért.

Ez az az idő, amelyet Jézus megjövendölt, amikor azt mondta: „A nemzetek zavarban lesznek, megdöbbenve a háborgó tengerektől és a furcsa árapályoktól. Az emberek rettegni fognak attól, amit a földön látnak” (Lukács 21:25,26). Ahogy a világ látja, jó ok van a félelemre. Jézus azt mondta, hogy ez a félelem

zavarodottsággal jár majd; és a görög szó, amelyet itt „ ” (zavarodottság) jelentéssel fordítottak, szó szerint „nincs kiút” jelent. Ezért van a világ tele félelemmel. Nem látnak kiutat a dilemmából, nem látnak kiutat az emberi viselkedés örületéből ebben az időben, amelyet Jézus úgy írt le, mint „nagy nyomorúság, amilyen a világ kezdete óta még soha nem volt, és soha többé nem lesz”. (Máté 24:21). Ebben a kijelentésben Jézus lényegében Dániel prófécijából idéz, a 12. fejezet 1. verséből, ahol Dániel ugyanazt az időszakot „olyan nyomorúságos időnek” írja le, „amely nem volt még, mióta nemzetek vannak”.

Hogy hangsúlyozza, milyen súlyos lesz ez a nyomorúságos idő, Jézus hozzáteszi: „Ha azok a napok nem lennének lerövidítve, senki sem maradna életben. De Isten népe kedvéért azok a napok lerövidítve lesznek” (Máté 24:22). Jézus azonban biztosít minket arról, hogy ezek a napok lerövidülnek az ő egyháza, „a kiválasztottak” által megnyilvánuló isteni hatalom által. Más szavakkal, Jézus egyetért az emberi nézőponttal, miszerint nincs kiút ebből az emberi örületből, de azzal vigasztal

minket, hogy Isten biztosított egy kiutat, egy megváltást az emberi faj számára a bűn és az önzés gonosz útjáról (). Ez a kiút, amelyet Isten biztosított, az, amire címünkben utalunk, mint az ő gyógymódjára egy megőrült világ számára.

A Királyság

Egyszóval, Isten gyógymódja a bukott emberiség bajaira a királyság, vagyis a kormányzat, amelynek létrehozását az egész Szentírásban megígérte. Az egyik ilyen ígélet a nagy Messiás és Király eljövetelére vonatkozik a királyságban: „Gyermekek született nekünk, fiú adatott nekünk, és az uralom az ő vállán lesz, és az ő neve lesz: Csodálatos, Tanácsadó, Hatalmas Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme. Uralmának és békéjének növekedésének nem lesz vége, Dávid trónján és királyságában, hogy azt igazságossággal és joggal rendezze és megalapozza, mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának buzgósa fogja ezt véghezvinni.” Ézsaiás 9:6,7

Az Úr számos próféciaát rögzített, hogy biztosítson minket arról, hogy királysága megalapul a földön, és a Szentírásban sok esetben ez a királyság hegyként, „az Úr hegyeként” szerepel. Dániel 2. fejezetében ez a hegy Dániel prófeciája szerint először kőként jelenik meg, amely lecsapja a világ szentségtelen királyságait és kormányait, és nagy hegygé válik, amely betölti az egész földet. E fejezet 45. verse csodálatos biztositékot ad nekünk Isten királyságáról. Idézzük: „Mivel láttad, hogy a kő kéz nélkül lett kivésve a hegyből, és összetörte a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt és az aranyat, a nagy Isten tudtára adta a királynak, mi fog történni a jövőben: az álom igaz, és jelentése bizonyos.” Ézsaiás 25. fejezetében Isten országát ismét egy hegyhez hasonlítják. „És ezen a hegyen” – olvassuk – „a Seregek Ura csodálatos lakomát rendez az egész világ népének. Finom ételekből álló lakoma lesz, tiszta, jól érlelt borral és válogatott húsokkal.” Ézsaiás 25:6

A királyság áldásai

A királyság áldásait részletesen ismertetik a Mikás 4:1-4-ben. Az 1. vers így szól: „” „Az utolsó napokban meg fog történni, hogy az Úr házának hegye a hegyek tetején lesz, és a dombok fölé emelkedik; és az emberek oda fognak özönlani.” Helyénvaló, hogy az Úr a jövőendő királyságát egy hegyhez hasonlítja. Ezek a próféciaák elsősorban Izráel nemzetéhez szóltak, és Izráel nemzetének szokása volt, hogy egy hegyről uralkodjanak. A jeruzsálemi Sion-hegy volt a nemzeti központja annak a kormánynak, amely Izráel felett uralkodott. Itt, ezen a hegyen gyakorolta Dávid kormányzati ellenőrzését Izráel, Isten kiválasztott népe ügyei felett. Tehát amikor ebben és más próféciaákban Isten arról beszélt, hogy hegye a hegyek tetején lesz, az odaadó izraeliták könnyen megértették, hogy Istenük, Jehova, egy olyan hatalmasabb királyságot ígér a földön, amilyen még soha nem volt. És ez valóban így is lesz.

Mika prófécijában a királyság megalapításáról egy további magyarázat és érdekesség is szerepel. Itt azt olvassuk, hogy

ez az Úr hegye az „Úr házának hegye”. Ez is ismerős volt az izraeliták számára a „ ” nyelvben. Az Úr uralkodó házát Izraelben Dávid és utódai vezették. De Dávid és testi utódai nem lesznek a jövőbeli földi Isten királyságának uralkodó háza. A múltban sok esetben a nemzetek és birodalmak uralkodó házai családi megállapodáson alapultak, amelyben az uralkodási jog a király halála után a család egy másik tagjára szállt.

Így működik az Úr prófétai háza is. Ez a ház az ő fiaiból áll, akik közül Jézus a legfőbb. Olvashatjuk, hogy amikor Jézus eljött első eljövetelekor, „eljött a sajátjaihoz, de a sajátjai elutasították őt. De mindazoknak, akik befogadták őt, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá váljanak” (János 1:11,12). Jézus alatt ők voltak az első tagjai Isten uralkodó házának. De egész Izraelben nem volt elég olyan, aki befogadta Jézust, hogy megkapja ezt a megtiszteltetést; ezért Isten megfelelő időben a pogányokhoz fordult, az evangélium hirdetése révén, hogy megtalálja azokat, akik méltók arra, hogy kiegészítsék az előre elrendelt számot, amely az ő uralkodó házát alkotja. Az Újszövetségben sok írunk azokról,

akik Jézus első eljövetele óta hívőkké váltak, és akik a Szentlélek ereje által Isten gyermekeivé, vagy fiaivá lettek. Nekik az az ígélet, hogy ha hűségesek maradnak, Krisztussal együtt uralkodnak majd Isten uralkodó házában. (Róma 8:16-19). „A Lélek tanúskodik a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk; és ha gyermekek, akkor örökösök is; Isten örökösei és Krisztussal együtt örökös társak. De ha részesülni akarunk az ő dicsőségében, akkor részesülnünk kell az ő szenvedésében is. Mert úgy vélem, hogy a jelenkori szenvedések nem mérhetők össze azzal a dicsőséggel, amely bennünk fog megnyilvánulni. Mert az egész teremtés vágyakozva várja Isten fiainak megnyilvánulását.”

Az Úr útjai

Mika próféciája Isten országáról a 4. fejezet 1. versében kijelenti, hogy „az emberek özönlenni fognak oda”. Egy hasonló prófécia Ézsaiás 2:2-4-ben kijelenti, hogy „minden nemzet özönlenni fog oda”; és mindkét próféciában biztosítanak bennünket arról, hogy sokan minden népből, akik özönlenek Isten

országába, azt fogják mondani: „Jöjjetek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házába; ő megtanít minket az ő útjaira, és mi az ő ösvényein járunk; mert Sionból jön ki a törvény, és Jeruzsálemből az Úr szava.” 3. vers

Ebben a próféciában a Sion-hegy Isten királyságának isteni hatalmát jelképezi. Ez tehát annak a királyságnak a szellemi fázisát jelenti, amely Jézusból és hűséges, dicsőített követőiből áll. Azt mondják nekünk, hogy az Úr szava Jeruzsálemből fog kijönni. Itt Isten királyságának működésének egy szélesebb aspektusa kerül említésre, az a szempont, amely érthető kapcsolatba kerül az emberi fajjal itt a földön. Ez a kapcsolat az ősi Isten szolgálói keresztül fog megvalósulni, mint például a régi hűséges próféták és mások, akik hűségesen szolgálták Istent Jézus első eljövetele előtt. Jézus azt mondta, hogy „sokan jönnek majd keletről és nyugatról, és leülnek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában”. (Máté 8:11). A görög szövegben a „leülnek” kifejezés arra utal, hogy a tanítványok a mesterük, vagy tanítójuk előtt ülnek (). Tehát az ókori hűséges Isten szolgálói

lesznek azok, akik Isten szavát, vagy törvényeit közvetítik az emberiségnek az ő királyságában. Ezeket tekinthetjük Miká próféciájának szimbolikus Jeruzsálemének. Itt tehát a királyság szellemi és földi fázisait látjuk, a földi fázisban lévők képviselik a szellemi fázisban lévőket, és közvetítik az embereknek az Istentől és az ő egyházától kapott törvényt.

Az emberek és a nemzetek ebben az Isten királyságáról szóló próféciában kifejezik vágyukat, hogy megismerjék és kövessék az Úr útját. És abban az időben „ítélni fog sok nép között, és megfedd [héberül: kijavít] a távoli erős nemzeteket; és kardjaikat ekékké, lándzsáikat metszőkéseké alakítják; nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanulnak többé háborút.” Mikás 4:3

Érdekes itt megjegyezni a nagy különbséget az Úr útjai és az önző emberek útjai között. Az évszázadok során a téves emberi filozófia azt hangoztatta, hogy a béke biztosításának egyetlen módja az, ha en felkészülünk a háborúra. De itt az Úr útja másnak tűnik. Amikor az emberek megtanulják az Úr útjait, feladják a háborúra való felkészülést és

tervezést. Ehelyett „kardjaikat ekékké, lándzsáikat metszőkéseké alakítják”. Ahelyett, hogy továbbra is nagy hadseregeket építenének a védelem érdekében, és így biztosítanak a békét, „nem emelnek kardot nemzet nemzet ellen, és nem tanulnak többé háborút”.

Gondoljunk csak bele, milyen nagy előrelépés lenne ez a mai világban annyira elterjedt örület megoldásában! Az anyáknak többé nem kell attól tartaniuk, hogy fiaikat a csatatérre küldik, ahol lemészárolják őket. A világ erőforrásai többé nem fogynak el hatalmas katonai létesítmények fenntartására, mert többé nem tanulnak háborút, és nem is gyakorolják azt. Ez az Úr útja, az út, amelyet az egész földön bevezetnek Isten országában, amely a hegyek tetején fog létrejönni, vagyis uralni fogja az összes nép ügyeit. Örülünk ennek a szempontnak Isten gyógymódjában a megőrült világ számára!

Mika próféciájának 4. verse így szól: „Mindenki a saját szőlőfája és fügefája alatt fog ülni, és senki sem fogja őket megijeszteni, mert a Mindenható Úr így szólt.” A szőlő és a fügefa

példázata az egész emberiség gazdasági biztonságának fontosságát hangsúlyozza. A mai világban a félelem egyik oka a gazdasági biztonság hiánya. Sokak szívét félelem tölti el, hogy elveszítik megélhetésüket, és szociális segílyre szorulnak. De akkor senki sem fogja őket megfélemlíteni azzal, hogy kilakoltatják őket otthonukból, vagy azzal, hogy éhezni fognak ők maguk vagy családjuk. Senki sem fogja őket megfélemlíteni semmilyen célból, és nekünk van a legáldottabb biztosítékunk, hogy „a Mindenható Úr így szolt”. Mi lehetne jobb biztosítékunk, mint ez, hogy Isten gyógymódja működőképes és sikeres a megőrült világ számára?

A mai világban néha halljuk, hogy valaki – akár magas kormányzati tisztségviselők is – azt mondják, hogy ha rá tudnák venni az embereket, hogy ezt vagy azt tegyék, vagy ha a kormány elfogadná ezt vagy azt a törvényt, akkor béke és biztonság lenne. De Isten gyógymódjában nincs helye ilyen bizonytalanságoknak (). Isten gyógymódját önkényesen és isteni hatalommal – az Úr házának hegyével – kell rákényszeríteni minden emberre és nemzetre. Nincs más

választásuk, mint engedelmeskedni. Örülni fognak, amikor felismerik, milyen csodálatosak az Úr útjai. Annyi évszázad várakozás és reménykedés, és egyesek részéről imádkozás után Isten útja meg fog valósulni a földön!

Több kell

Bármilyen csodálatosak is lesznek Isten országának áldásai a bűnös és haldokló világ számára, amint azt Miká próféciaja (4:1-4) részletezi, ez mégsem lesz elégséges gyógy mód minden emberi bajra. Miká próféciaja azt mutatja, hogy az emberek többé nem tanulnak háborút, így nem lesz többé háború. Biztosít bennünket arról, hogy kardjaikat ekékké, lándzsáikat metszőkéseké alakítják. A háború és a fegyverkezés fenntartására fordított erőforrásokat a béke és a jó szándék előmozdítására fogják fordítani a nemzetek között. Biztosít bennünket arról, hogy gazdasági biztonság lesz, hogy senki sem fog attól tartani, hogy elveszíti otthonát vagy éhezni fog. Az egész emberiség () minden szempontból jólétben és bőségben fog élni.

Mindezekkel az áldásokkal azonban az emberiség továbbra is szörnyű bánat és szenvedés árnyékában élne, mert továbbra is haldokló faj lenne. Olyan világunk lenne, ahol minden nemzetben kórházak sűrű hálózata lenne, és ezek a kórházak tele lennének szenvedőkkel és haldoklókkal. Továbbra is lennének elmeegógyintézetek, amelyek tele lennének. Minden otthonban előbb-utóbb szörnyű betegségek és végül biztos halál sújtaná az embereket. Ez nem lenne egy ideális világ. Jézus tanította tanítványait, hogy imádkozzanak: „Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is” (Máté 6:10). Nem tudjuk elképzelni, hogy a mennyben testi háborúskodás lenne, sem éhséget, sem betegséget és halált. Tehát Isten országa teljes gyógyír lesz az emberiség bajaira.

A Biblia biztosít minket arról, hogy így lesz. Egy már idézett próféciaiban, amelyben Isten országát ismét hegyként emlegetik, biztosítanak minket arról, hogy a betegségek és a halál is megsemmisülnek. Ez az Ézsaiás 25:6-9 próféciaja. Az Úr által az emberek vágyainak kielégítésére biztosított sok áldásra

utalva azt mondják nekünk, hogy ezen a hegyen a Seregek Ura „csodálatos lakomát rendez az egész világ népének. Ez egy finom bankett lesz, tiszta, jól érlelt borral és válogatott húsokkal”.

„Ott eltávolítja a komor felhőt, a halál árnyékát, amely a föld felett lebeg. A Felséges Úr eltörli minden könnyet.” Ez úgy tűnik, utalás arra a tudáshiányra, amelyet az emberiség nagy része tapasztalt az idők során, az Istenről és az Ő útjairól való tudás hiányára. A tudatlanság nagy felhője vagy fátyla e tekintetben minden emberre és minden nemzetre is rávetült. Mivel a nemzetek felett ez a fátyol terül el, azt képzelik, hogy háborúra készülve békét teremthetnek. Jelenleg nem látnak át a fátylon, hogy megértsék és megbecsüljék az Úr útjait. De ez a fátyol eltűnik, mert más próféciák azt mutatják, hogy akkor „a föld tele lesz az Úr ismeretével, mint a vizek borítják a tengert”. Ézsaiás 11:9; Habakuk 2:14

Ezen a hegyen, vagyis Isten királyságában „elnyeli a halált a győzelemben” (Ézsaiás 25:8). Egy másik fordítás még erőteljesebben

fogalmaz, mondván, hogy az Úr legyőzi a halált a győzelemben. Igen, azt a nagy ellenséget, a Halált, Isten királyságának erői legyőzik, és többé nem engedik, hogy elrontsa az egész emberiség boldogságát. A prófécia így folytatódik: „Az Úr Isten letörli a könnyeket minden arcról, és eltávolítja népének szidalmát az egész földről, mert az Úr mondotta.” Milyen megváltozott világ lesz Isten királysága alatt, amikor az összes arcról letörlik a könnyeket! A könnyek itt a szomorúság, a bánat, a fájdalom szimbólumaként szerepelnek. De mindez megszűnik, és öröm tör ki minden városban, minden faluban, minden faluban, minden vidéken.

A prófécia azzal folytatódik, hogy az Úr népének megfeddését eltávolítja az egész földről. Isten népének megfeddése a bűn és a halál uralmának egyik jellemzője volt. Sátán felkeltette seregeit azok ellen, akik Istent szolgálják, és őket megfeddnek, üldözik, hamisan ábrázolják, úgyhogy kevesen vannak, akik valóban felkészültek és elég bátrak ahhoz, hogy határozottan kiálljanak Isten útjai, az igazság, a béke és a jóakarat útjai mellett. De Isten hegyén, „az Úr házának hegyén”

eltávolítja Isten népének megfeddését. A Biblia egyik királysági ígéretében azt olvassuk, hogy „az a régi kígyó, aki az ördög és a Sátán”, a nép nagy megtévesztője és elnyomója, akkor meg lesz kötözve (Jelenések 20:2). Milyen csodálatosak Isten ígéreteinek kilátásai! Milyen fényesnek kell lennie reményünknek Isten ígéretei miatt! Ézsaiás 25:9 versében ez áll: „Akkor azt mondják: Íme, ez a mi Istenünk, akire vártunk, és ő megment minket; ez az Úr [Jehova]; akire vártunk, örülünk és vigadunk az ő megváltásában.”

Igaz, hogy az emberek várták és vágyakoztak azokra az áldásokra, amelyeket Isten országa biztosít számukra. Nem voltak tudatában annak, hogy mi lesz ezeknek az áldásoknak a forrása. Az emberek az új körülményeket utópia és más kedves nevekkkel illették, de amikor ezek az áldások rájuk zúdulnak, az egyik legfőbb áldás az lesz, hogy megértik azok forrását. Rájönnek majd, hogy a nagy szeretet Istene, aki elküldte Fiát, hogy a világ Megváltója és Megmentője legyen, e nagyszerű terv szerzője és tervezője, amely világméretű és tartós békét hoz, egészséget és örök életet, valamint önmagáról és Fiáról való

ismeretet, ami önmagában is olyan áldás, amelyet az emberi tapasztalatok története során kevesen élveztek.

Újszövetségi megerősítés

Bár eddig főként az Ószövetségben rögzített Isten ígéreteiből idéztünk, ezeket a drága ígéreteket Isten az Újszövetségben szolgálain keresztül mind megerősítette. Például Jézusról olvassuk, hogy hirdette Isten országát. De nem csak ezt tette, hanem helyről helyre járt, és a betegek gyógyításával és a halottak feltámasztásával végzett csodákkal megerősítette mondott üzenetét. Az apostol Péter az ApCsel 3:20-24-ben Krisztus második eljövételéről beszél, és azt mondja, hogy akkor a világ „mindennek helyreállításának idejét” várhatja. Isten a világ kezdete óta szent prófétáinak száján keresztül megjövendőlte ezeket a helyreállítás idejét. A helyreállítás, amelyre Péter itt utal, az általa éppen elvégzett csodával illusztrálható, amikor meggyógyított egy születése óta sánta embert. (Apostolok cselekedetei 3:1-8). Ez magában foglalja a halottak feltámasztásának reményét is, amint azt az Apostolok cselekedetei 4. fejezetének 2.

verse is kiemeli. Pál apostol a római kormány előtt tett vallomásában elmondta, hogy Izráel prófétáinak és véneinek reménye az volt, hogy mind az igazak, mind a gonoszok feltámadnak. Apostolok cselekedetei 24:14,15

Pál tanítása a feltámadásról

Pál kiemelkedő leckéjében a halottak feltámadásáról, amelyet az 1 Korinthus 15. fejezetében ismertet, azt mondja: „De most Krisztus feltámadt a halottak közül, és az elhunytak első gyümölcse lett. Mert ahogy az ember által jött a halál, úgy az ember által jött a halottak feltámadása is. Mert ahogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. De mindegyik a maga rendjében: Krisztus az első gyümölcs, utána azok, akik Krisztuséi az ő eljövetelekor [görögül: jelenlétében].” z ebben a beszámolóban Pál Isten országának áldásairól beszél, mert ezt követi a következő kijelentés: „Aztán jön a vég, amikor átadja az országot Istennek, az Atyának, amikor minden uralmat, hatalmat és erőt eltöröl. Mert uralkodnia kell, amíg minden ellenségét lába

alá nem vetette. Az utolsó ellenség, amelyet elpusztít, a halál.” 1 Korinthus 15:20-26

Milyen átfogó gondolat, hogy a halál maga is végre megsemmisül! Természetesen ez azt jelenti, hogy azok, akik a halálban aludtak, felébrednek, hogy megosszák a királyság áldásait az emberiség többi részével. És miért ne lenne így? Milyen kielégítetlen lenne tudni, hogy az élő emberiség generációja egy tökéletes világban él, mentes minden olyan őrültségtől, amely ma körülvesz minket, mentes a betegségektől és a halál pusztításától, és mégis rájönni, hogy a múltban élt milliárdok közül oly sokan nem részesülnek ezekben az áldásokban, mert túl korán haltak meg!

De Isten nem így cselekszik! Az ő gyógymódja az őrült világra all , átfogó. Bizonyos értelemben a világ azóta van egyensúlyban, amióta az ember először vétkezett Isten törvényei ellen. Az emberi faj minden generációja tapasztalta a társadalom és a családi élet zavarait. Mindannyian szenvedtek fájdalmat és halált. Mindannyian tele voltak bánattal, és könnyekkel áradtak a

szemük, amikor szeretteiket elragadta a halál. Nem lenne ésszerű azt gondolni, hogy ezek a milliárdok most Isten szerető királyságának határain kívül vannak.

A szenvedő és haldokló emberek körében jól ismert mondás, hogy „amíg élet van, addig remény is van”. De nem korlátozhatjuk Isten hatalmát erre a mondásra. Isten ígéretei biztosítanak bennünket arról, hogy a halál után is van remény; hogy a halottak visszatérnek az életbe, amit, mint már említettük, a Biblia a halottak feltámadásaként ír le. Jézus azt mondta: „Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amikor mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és előjönnek.” (János 5:28,29) Azok, akik jót cselekedtek (vagyis az ebben az életben hívők), feltámadnak az életre, és Krisztussal együtt élnek és uralkodnak dicsőséges királyságában, amely az egész emberiség számára az áldás csatornája lesz (). A többiek az ítéletre kelnek fel; azaz felkelnek, próbaidőre kerülnek, és lehetőséget kapnak, hogy az új világ kedvező körülményei között bizonyítsák hűségüket Isten iránt. Mi többet kérhetnénk!

Az Ószövetségben a halottak feltámadását különböző módon ábrázolják. Maga a feltámadás szó nem szerepel az Ószövetségben, de az ihletett Ige ezen részében Isten a halottakat foglyokhoz, a halálból való felébredésüket pedig a fogságból való kiszabaduláshoz hasonlítja. Ezek az ígérek, hogy Isten segítségével kiszabadulnak a fogságból, annyira átfogóak, hogy az egész emberiséget magukban foglalják. A halálból való feltámadásukat visszatérésként írják le. Mózes így imádkozott: „Uram, te voltál a mi menedékünk minden nemzedékben, mielőtt a hegyek születtek, vagy te megteremtetted a földet és a világot. Örökre és örökké te vagy az Isten. Te az embert porrá változtatod, és azt mondod: „Térjete vissza, emberek gyermekei!” Zsoltárok 90:1-3

Az Édenkertben fordította Isten az embereket pusztulásra, amikor elítélte első szüleinket, Ádámot és Évát, és kiűzte őket a kertből a befejezetlen földre, hogy meghaljanak. Ekkor kezdődtek igazán az ember bajai. De Mózes biztosít minket arról, hogy ez nem a vége Istennek az emberrel való

kapcsolatának. Azok, akiket porrá tett, meghallják a csodálatos parancsot: „Térjetek vissza, emberek gyermekei!” Igen, Krisztus, aki halálával gondoskodott a világ megváltásáról és üdvösségéről, isteni hatalmát fogja felhasználni, hogy az egész halott emberiséget visszahívja az élők földjére.

Ézsaiás 35:10 egy másik csodálatos ígéretet tartalmaz az emberiség halálból való visszatéréséről. Ez a szöveg így hangzik: „És az Úr megváltottjai [azok, akiket Jézus halála a Golgota keresztyén megváltott váltságul] visszatérnek, és énekekkel és örök örömmel a fejükön jönnek Sionba: örömet és vidámságot nyernek, és a bánat és a sóhaj elszáll.” Milyen illő csúcspontja ez annak a ragyogó reménynek, amelyet ez az egész fejezet a szenvedő világ elé állít! A harmadik verssel kezdve ezt olvassuk: „Erősítetek meg a gyenge kezeket, támasztjátok meg a megroggyant térdeket; mondjátok a félő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljetek; eljön a ti Istenetek, eljön a bosszúval; isteni megtorlással jön, hogy megmentsen titeket.” Ézsaiás 35:3,4

Ez az ígéret ma különösen aktuális. Ma van az a nap, amikor Isten bosszút áll a bűn által átkozott és haldokló emberiségen. De ő nem csupán azért jön, hogy bosszút álljon a világon, mert amint ez az ígéret is mutatja, a bosszú valójában megjutalmazás formájában jelenik meg. Valódi célja az, hogy megmentse és megáldja az emberiséget: „Eljön, hogy megmentsen titeket.”

Ézsaiás így folytatja: „Akkor megnyílnak a vakok szemei, és a süketek fülei megnyílnak. Akkor a sánta ugrál, mint a szarvas, és a néma nyelv énekel, mert a pusztában vizek törnek elő, és patakok a sivatagban. A kiszáradt föld tavakká, a szomjas föld vízforrásokká válik; a sárkányok lakóhelyén, ahol mindannyian feküdtek, fű, nád és sás lesz” (5–7. vers). Micsoda változást jelent ez a mai, olyan szomorú és félelemmel teli világban! A 8. vers így szól: „És ott lesz egy országút, és egy út, és azt fogják hívni: A szentség útja; a tisztátalanok nem fognak rajta átmenni; hanem azoknak lesz [azaz az tisztátalanok javára, hogy tisztává vagy igazakká váljanak, és Istennek tetszővé váljanak]: az utazók, bár bolondok, nem fognak tévedni rajta. Nem lesz

ott oroszlán, sem más ragadozó állat; nem találhatók ott; hanem a megváltottak járnak majd ott.” (Ézsaiás 35:8,9). Aztán a 10. versben következik az áldás csúcspontjának csodálatos ígérete, amikor az Úr megváltottjai visszatérnek a halálból, örök öröm dalaival a fejükön. Amikor a próféta azt mondja: „Nem lesz ott oroszlán”, eszünkbe jut a Jelenések 20. fejezetében szereplő ígéret, amely szerint akkor a Sátán meg lesz kötözve. A Biblia a Sátánt ordító oroszlánként írja le, aki keresi, kit emészthetne fel. 1 Péter 5:8

Abban az új világban, miután Isten elpusztította az igazságosság ellenségeit, és kiárasztotta lelkét minden testre, milyen csodálatosak lesznek a körülmények! Ézsaiás így ír: „Akkor az ítélet a pusztában fog lakozni, és az igazságosság a termékeny mezőn marad. Az igazságosság munkája béke lesz, és az igazságosság hatása örök nyugalom és biztonság. És az én népem [az egész emberiség] békés lakóhelyen fog lakozni, és biztos otthonokban, és csendes pihenőhelyeken.” Ézsaiás 32:16-18

Ez lesz az az idő, amikor Isten országa uralkodik a földön, és az ő gyógymódja a megőrült világra teljes mértékben működésbe lép. Milyen csodálatos kilátás áll előttünk! Milyen csodálatos felismerni, hogy az ember jövőbe vetett reménye olyan fényes, mint Isten ígéretei!

Végső bizonyság

Isten királyságának végső bizonyoságtétele a Jelenések könyvében található. Ebben a könyvben sok utalás van a királyságra, de mi röviden néhány biztosítékra szeretnénk felhívni a figyelmet, amelyeket a 20., 21. és 22. fejezetben találunk. A 20. fejezetben, mint már megjegyeztük, biztosítékot kapunk Sátán megkötözéséről. Biztosak lehetünk abban, hogy Krisztus hűséges követőivel, az egyházzal együtt ezer évig fog élni és uralkodni, hogy kinyújtsa Isten ígért áldásait. Ebben a fejezetben azt is megtudjuk, hogy a halál és a pokol kiadja a bennük lévő halottakat, és hogy a halál és a pokol is elpusztul.

A 21. fejezetben azt olvassuk, hogy „Isten eltöröl minden könnyet a szemükről, és a halál,

a gyász, a sírás és a fájdalom többé nem lesz, mert a régiek elmúltak. A trónon ülő így szólt: Íme, újjá teremtem mindeneket. És így szólt hozzám: Írd meg, mert ezek a szavak igazak és hűek.” (4-5. vers). A Biblia utolsó fejezetében ezt olvassuk: „Megmutatta nekem az élet tiszta vizének folyóját, amely kristálytisza volt, és Isten és a Bárány trónjából fakadt. Az utca közepén és a folyó mindkét oldalán ott állt az élet fája, amely tizenkétféle gyümölcsöt terem, és minden hónapban meghozza gyümölcsét; a fa levelei pedig a népek gyógyítására szolgálnak.” (Jelenések 22:1,2). A Jelenések 22. fejezetének 17. versében ezt olvassuk: „A Lélek és a menyasszony azt mondják: Jöjj! Aki hallja, mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akar, vegyen az élet vizéből ingyen.”

Kérhetünk-e több biztosítékot Isten Igéjéből arra, hogy ő valóban gyógymódot nyújtott a megőrült világ bajaira? Igen, a nemzeteknek gyógyulásra van szükségük, és ebben a próféciában azt mondják nekünk, hogy Isten biztosított egy eszközt a nemzetek gyógyítására. Emeljük tehát fel fejünket, üzzük el félelmeinket, és várjuk a királyság közelgő

megalapítását, mert minden okunk megvan arra, hogy higgyünk – és az egyik ok a világ jelenlegi őrültsége –, hogy Isten királysága közel van.